

BELLMAN, CARL MICHAEL

**Betraktelser öfwer åtskillige evangeliske
texter; på vers författade af ... Carl Michael
Bellman. Stockholm, tryckt hos Carl Stolpe,
1780.**

Stockholm
1780

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

BELLMAN, E. M., Peträktelser

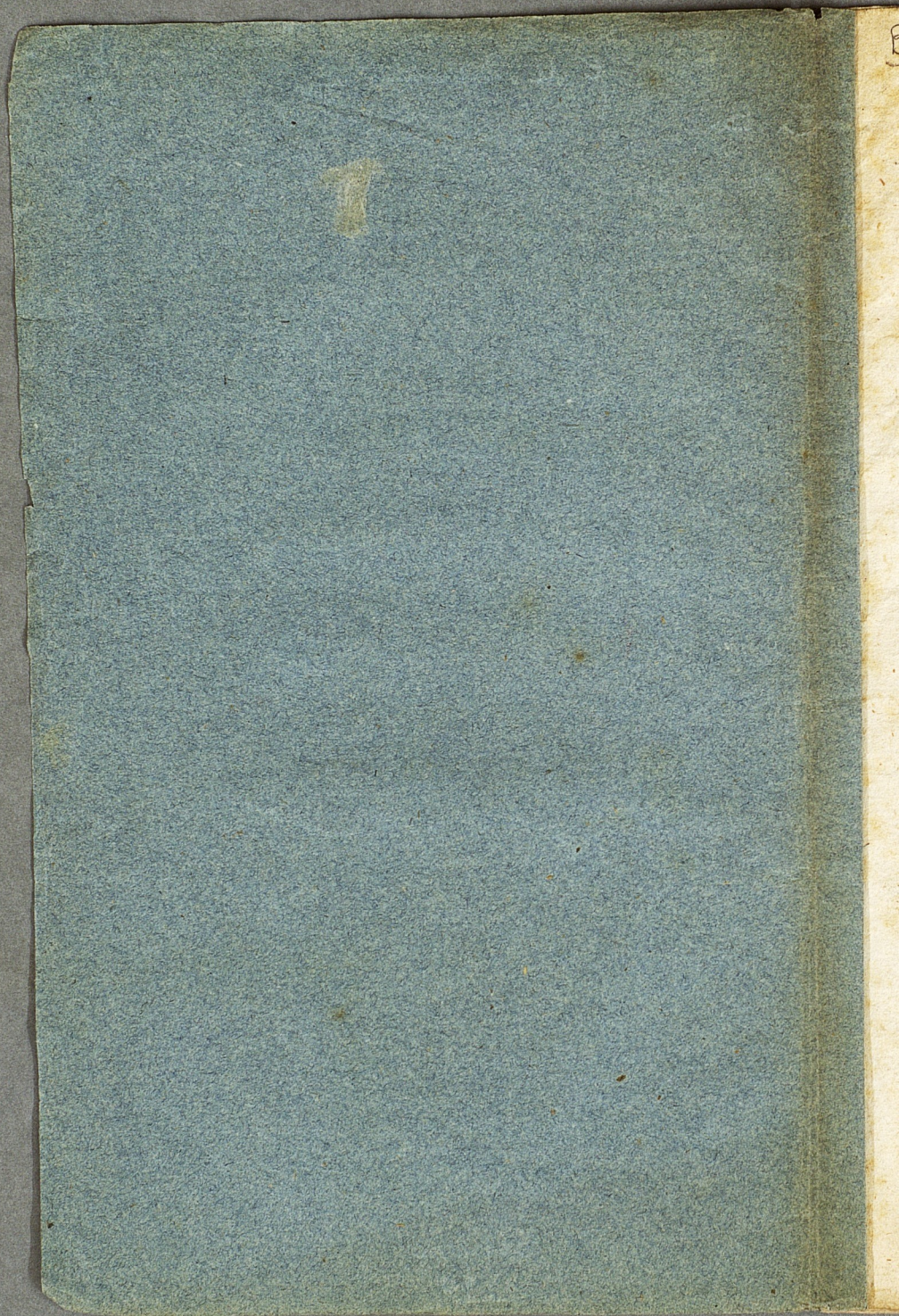
Ex. B.

Witt. 2.
An. H. 1. 1. 1.
(Pr.)

1700² 1829

Sthlm

1780

Bellman, C.M.

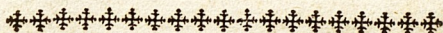
Sv Saml.
Vitt. Sv.
Andl. poes!
(B.M.)
1700-1829

Betraktelser

Öfver

Årskillige

Evangeliske Texter;

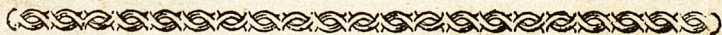
På Vers

Författade

af

Hof- Secreteraren

CARL MICHAEL BELLMAN,

Stockholm,

Tryckt hos CARL STOLPE, 1780.

Vertriebler

von

der

Evangelische Zeitung

Verlegt von

Dr. G. C. C.

in

der

Stadt

von G. C. C.

Verlagsgesellschaft

in

der Stadt

**Öfwer Evangelium på Första Söndagen
i Adventet.**

Wi se i dag en Man Jerusalems bebådar
Ny frögd, hwart steg Han går;
Med milda ögnakast Han Zions Dotter skådar,
Och sig för bröstet slår.
Klädd i en ringa drägt af nötta, slitna trådar,
Han werldens dyrkan får.

Vese hwad ångslig wäg des helga fötter taga,
Hwad stygn dem förestår.
Ej mer till Davids Borg de öfwer Kidron draga,
Men gå de fordna spår,
Där offren fördes fram at tagas utaf daga,
At öppna sina sår.

Wid Olijobergets fot Han några stunder hwilar,
Och sticker ut sit båd.
Des syn af tårar skyns, kring hjertat blodet ilar,
Med sweda, ångst och nåd.
Bekymrad i sin själ at bryta dödens pilar,
Fullbordad Himlens råd.

Nu sina portar fritt Jerusalem uplåter,
 Far mot sin Kung och Lag.
 Judinnan niger djupt, den rödda Juden gråter,
 Och böjer knån i dag.
 I ofskuld barnen le; alt folket bugar åter
 Med nöje och behag.

Men ack! hwad dyrbart wärf? hwad höghet, glans och åra,
 Man i Din ringhet ser.
 Jerusalem blir glad, et folk som frid begära,
 Dig nalkas mer och mer.
 Strö blomster på Din wäg, til Dig sin kläder bära,
 Och falla för Dig ner.

Hwad undran för wår syn? et Kungligt intåg finna
 Med armod och beswår.
 Se et föraktligt djur, och hur en trög Åsninna
 Sin Gud och Herra bår.
 Hur röster höjas up, hur tusend hjertan brinna
 Och jorden rolig är.

Nog är det hårdt ur styn, hwad Gud och jord behagar,
 Med Ängla-röst och ton;
 Nog ha Propheterne, med långtan natt och dagar
 Behådat Din Person.
 Men Folket wilsse far om Dina dyra lagar.
 Ditt Rike och Din Thron.

Hår war ej jordens guld, Ditt öga wille söka;
 Nej söka själar opp.

Du kom med nåd och magt Guds Rike at föröka
 Och frögda lifwets lopp.

Men de som böja knån, snart spjut och pilar kröka
 Uti Din Helga Kropp.

Så sucka nu i dag, du bittra månsko-slågte,
 Fäll tårar, märk och lär.

Ät den som Juda Folk en bräcklig spira räckte,
 Han werldens Konung är;

Låt wid Hans Intägs-Fäst oss alla bli upwäckte,
 Med längtan och begär.

Träd in uti vår själ, som Du i Templet träder
 Uti Jerusalem.

Drif blindhet från vår syn, gör at Ditt ljus oss gläder,
 Och mörkstens böljor däm.

Låt suckar i vårt bröst ej stingras som et wäder,
 Wår hjertas klippa kläm.

Wi wänta et Adwent, då Du Dig skal förklara,
 I Majestätlig syn.

En härlighet upstånds af Ljusens Ängla-skara
 Kring sol och wattu-bryn.

Det rätta Liffens Land skal ses och öpnat wara,
 Och lif och död i syn.

Öfver Andra Söndagen i Advent.

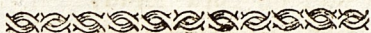
Es. 21: v. II.

Märk! i Stjernor, Sol och Watten,
 Hwad för tecken förestår,
 Solen flocknar, böljan står.
 Wåktare, hwad lider natten?
 Lyster Edert huswud opp.
 Enart förlofnings-klockan ljuder,
 Jorden darrar, afgrund sjuder;
 Wåktare, märk tidens lopp.

Meniskan jag förtwiflad finner,
 All ting skiftar natt och lüs,
 Werldens präl blir eid och grus.
 Ström och Floden wäldsamti rinner;
 Sikonträdet knoppat ut;
 Jordens trälar ryfa, skälswa;
 Himlens kroppar rycks och hwälswa
 Ue sin ordning til sit slut.

Hjelp o GUD den dyra Dagen,
 När alt til förwandling går.
 Jag i Kedars hydda står,
 Som en främpling ömt betagen!

Gif förtrefkan. I Dit Mann,
 Lär mig bedja, sucka, waka;
 Hjelp när afgrunds-eldar spraka,
 At jag frögdas i Din famn.

Öfwer Evangelium på Tredje Söndagen
 i Advent.

Du dyra Man på denna dagen,
 Wårt Swenska Zion se din bild,
 Stå inom galret glad och mild
 Båd' fångslad, klämd, och tryckt, och slagen.
 Det hör din tungas klara ljud
 Hur du tyrannens wällust tuktar
 Det ser hur han båd' ler och fruktar;
 Men dina kedjor bli din skrud.

Hwad sanning, Majestät och styrka,
 Uti Herodes bröst du skref!
 Ej som et rö dig wädret dref
 Kring Öknar, Städer, Hof och Kyrka.
 Nej mer beständig i dit fall,
 Din tro, ditt witne understöder;
 Och detta hufwud som nu blöder
 Märk! at des' blod ock witna skal.

Låt våra hårda hjertan froßas
 Med hellig rysning wid det swärd,
 Som gör dig Lifsens Krona wärd,
 Och hwarmed dina fedjor låßas.
 Johannes ack! du dyra Man,
 Dit blod wår tanke wördsamt leder
 Til det som dröp af forðet neder,
 Och som för werldens hålsa rann.

Öfwer Evangelium på Sjerde Söndagen
 i Advent.

Ho äst du? frågas dig. Betänk i dag och säg,
 Hurdant dit hjerta är at rödja HErrans wäg
 Stig up utur din sömn och wakna ur din dwala;
 Lyft ögat up til skyn och låt din tunga tala.
 Gack til Bathabara, med andakt märk och lär,
 Hwad tröstfullt witnessbörd en mild Johannes bär.
 Gud med Eliä kraft den Mannen nådigt sände,
 At witna ho den war, som folket än ej kände.
 Johannes tiger ej, men märker tydligt ut
 Wår frälsning til dess grund, dess början och dess slut,
 Han döper i Hans kraft, som sjelf sig låtit döpas,
 Och genom hwiskens blod wår salighet skul köpas.
 Ho äst tu, syndare? Se både nöd och nåd,
 Och löp ej längre will i syndsens öfwerdåd.

Öfwer

Öfwer Evangelium på Juledagen.

Apostl. Bern. 10: v. 33.

Du gjorde wäl Du kom, så en Cornelius talar,
 Då Petrus med sin röst hans trogna själ hugswalar;
 Cornelius faller ner och tar sin wän i samu,
 Dändligt kårt besök, det war i Jesu Namn.
 Wår tunga denna dag bör dessa orden säga.
 Kom öpnom nu wår famn, at så wår Jesum äga;
 Wi weta hwad som skedt i Ewighetens råd,
 Wår Frälsare är född, wårt slägte har fått nåd;
 All frugtan är förbi, men glädjen sig föröcker,
 När Skaparen i dag sit kreatur besöker.
 D n morgonrädhan nu med salighet upgår,
 Som werlden bådad blef i fyratusen år.
 Välkommen ware Du, som wil wårt lif, wår hydda,
 Från afgrundseld och swalg med Din förtjenst beskydda,
 Wi falla för Dig ner, Din wagga i sit grus
 Med nådens skatter fylld, är härlighetens hus.
 Du gjorde wäl Du kom; wår synd och sorgedimma
 Hon börjar skingra sig wid Jesu föddlotimma;
 Omåttligt kärleks-haf, min tanke se och hwälf,
 En Gud föds af et blod som Han har skapat sjelf;
 På Jorden utan Far, i Himlen utan Moder;
 I armod rik och stor, i alt wår Wän och Broder,

Som jordens glants och stoft lagt til sin fotapall,
 Och som i sinom tid sjelf henne döma skal;
 Han som i hiertat rymd och lungan sammandrager,
 Sjelf af den lust Han gjordt nu andedrägten tager;
 Han i hwars hand hwar dag är räknad mörk och klar,
 Han räknar sjelf i dag bland månsfor sina dar,
 Han som ger alla djur sin kraft at kunna föda,
 Blir födder sjelf i dag, och känner lifwets möda.
 Du gjorde wäl Du kom, Din kärlek frälsar oss,
 Det blod som i Dig rörs, utsläcker afgrunds blod;
 De spåda ögnakast Du kastar kring Din linda,
 Se hela werlden ljus och mörksens härar binda.
 Du gjorde wäl Du kom, men ack min Frälserman,
 Din Wagga och Dit Korß stå redan när hwaran.

Öfwer Evangelium på Annan Dag Jul.

Nys sågs med öpnad glants sig Himlens skvar stilla
 At jorden önskas frid och Mänskan en god wilja.
 Nys denna klara rymd med Sol och Stjernors ljus,
 Kringhwärfde Jesu bild, hans krubba, mull och grus.
 Wi funno Honom där uti et saligt möde,
 Som syndarenas Wån med nåden i sit stöte,
 Med menlöshet och kraft i spåda andedrag,
 All werlden muntra opp uppå sin Födsodag.
 Men

Men ack! nu båsvar alt, nu jordens lust ofredas,
 Den klara skyn blir mörk, och nattens täcken bredas,
 Alt hvimlar i förtret: min Gud! Din röst blir hörd,
 Som syndens Hämnare, förtörnad och upörd.

Et slägte möter Dig, som stolt Din Nåd förskjuter,
 I säkerhetens sömn all förtslig vållust njuter;
 Et slägte som gör våld; et folk i öfvermod,
 Som rusar til sit fall och störtar sig i blod.

I ögat blixt och harm, i sinnet storm och ihlar;
 I andedräkten gift, i hämdren spjut och pilar;
 Förtwiflat äfventyr :: Men ack! Jerusalem,
 Guds budskap til dig förs, och si! du stenar dem.

De lofwa frid med Gud och Jesu kundskap yrka,
 Bespottarn skal få nåd, så rum i Zions Kyrka;
 En usel jordens träl skal finna Liffens Land,
 Och Liffens Krona få utaf kärlekens hand.

Här lockas dina barn, och kärlek barnen tvingar,
 At samla sina lif inunder Nådens wingar;
 Liffullt du qväsver ner all rörelse til lif,
 Med löje och föragt, och snöda tidsfördrif.

Ransaka dig min själ, uptånd din låga sakta,
 Sök Gud med suck och bön, lär rätt hans Nåd betrakta,
 At ej dit hus blir tomt, eländigt och förstöret;
 Ty rop af dig om nåd ej blir ur afgrund hört.

Låt

Låt detta hårda bröst hwar dag bli förödmjukat,
 Gå til Guds Nådebord, det står ju för dig dukat;
 Fly werldens gyckleri, besinna, märk och lär,
 Ju mera nåd du fått, ju mer dit answar är.

Öfwer Evangelium på Sjerde Dag Jul *).

Herodes hwar är du? Tyrann dit stoft mig retar,
 Min tanke qwålljer mig, hon dig i Graswen letar;
 Hwar är du? du Tyrann, och din förmatna arm,
 Som stack et mordiskt swärd i menlöshetens barm.
 Jag ser och blir bestört; ack hårda månskohjerta!
 Skull ej de spådas ångst och deras rop dig smärta;
 Så gjorde det ej ondt, Herodes i din själ!
 Att et oskyldigt lif för din skull bjöd farwål.
 Att här et öga släckts och blandar blod och tårar,
 Att där en wårnlös hand sträckts ut mot en som sårar,
 Att barnet då det sof och skratta i sin dröm,
 Så spritter det i blod. Jag hisnar och blir döm.
 Så mig, nu gråter jag, hur' orkar du föröda,
 Så mången kärleks-frugt uti sin första gröda?
 Hwi stillas ej dit wåld, dit wålde och försåt,
 Wid Fadrens bistra syn och Modrens bittra gråt.
 Hwi

*) Då detta skrefs firades denne dagen.

Hwi dråper du de Små, som samlas til din spira,
 At med sin ömnoghet dit Regemente sira?

Hwi dödar du din siäl med wäld och raseri,
 Och ängslas på din Thron af gråt och jämmer-sfri?
 Hwad är för årolust, som äggar up dit sinne?
 Dit Blod, din Thron, din Borg, hwad fruktan är där inne?
 Hwärt kastar du din syn? hwärt räcker du din hand?
 Men, ewiga Förshyn! jag stannar litet grand.

Din wisshet gömmer sig för detta swaga öga,
 Rättfärdighet och hämd uptändes i det höga.
 Af ewighet upfills til pricka Dina bud;
 Et obegripligt Råd; ack! en fördolder GUD.
 Fördolder är Du GUD uti Dit Allmagts Rike,
 Din wrede kunnat slå Herodes och hans like,
 Och undanrögt des lif, des bödlar, wäld och harm,
 Men Bethlehem din synd skal straffas med hans arm.
 Du hörde Herdars tal och Ängla-röster sjunga,
 Fick Frälsarens besök, men täppte til din tunga,
 I säkerhet och sömn förswunno alla lud;
 Dock skrefs wårt Frihets-bref af en fördolder Gud.
 I Nådens Rike döld, så osta Du öf pröfswar,
 Och då Du gömmer Dig, när werlden öf bedröfswar
 At wi må söka Dig med andakt och begär,
 Och wänjas wid Dit ris som bara kärlek bär.

Att tro och lydna må förena vår förmåga,
 Att några tårar här må släcka ewig låga.
 Fördolder är Du ock uti Din vredes skud,
 Men den ifrån oss fräls; bewar oss milde GUD!

Öfwer Evangelium på nästa Söndagen
 efter Jul.

Simeon! hwad helig syn,
 Som dit inre genombärar,
 Då med ögonen til skyn
 Du i andakt fäller tårar
 Och wil Gud dit hjerta ge.
 Ser du? hur din Sol updagas,
 Och hur ej dit hopp förswagas,
 Att din Frälsare få se.

Ja, jag ser dig Simeon,
 Där du uti Templet talar;
 Hanna står ej långt ifrån,
 Hon med dig sit bröst hugswalar.
 Bådas kärlek ren och fast,
 Med sit ämne sig förenar;
 Uck hur ömt ert hjerta menar
 Wid hwart enda ögnakast.

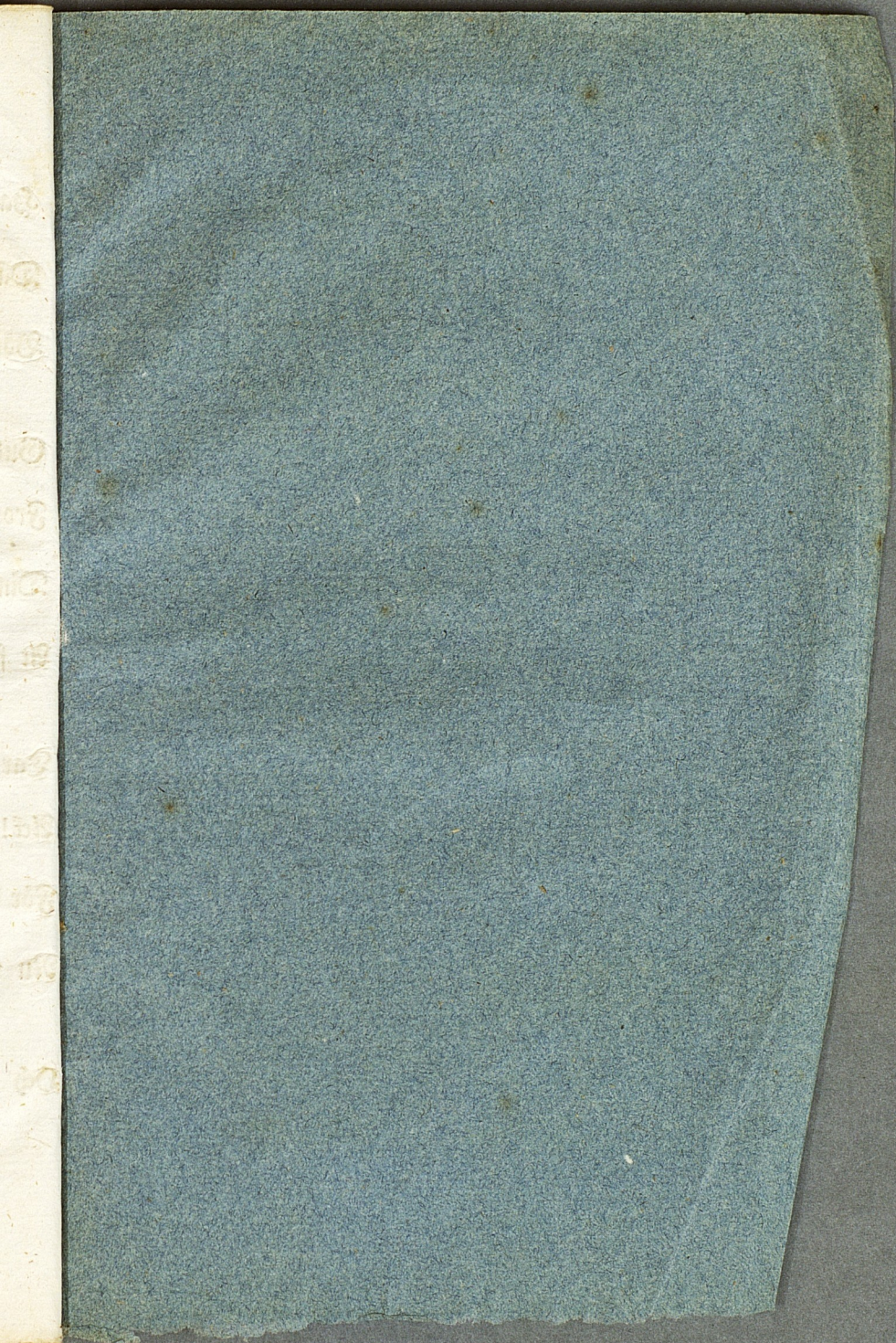
Hanna går i Herrans gårdar
 Stark och åldrig i sit fall;
 Där hon så sin lampa wårdar,
 Att des olja ej blir all.
 Bön och tårar hennes ro;
 Hopp och tålmod des prydnad;
 Och et bröst som lärdt med lydmod
 Guds behag sig anförtro.

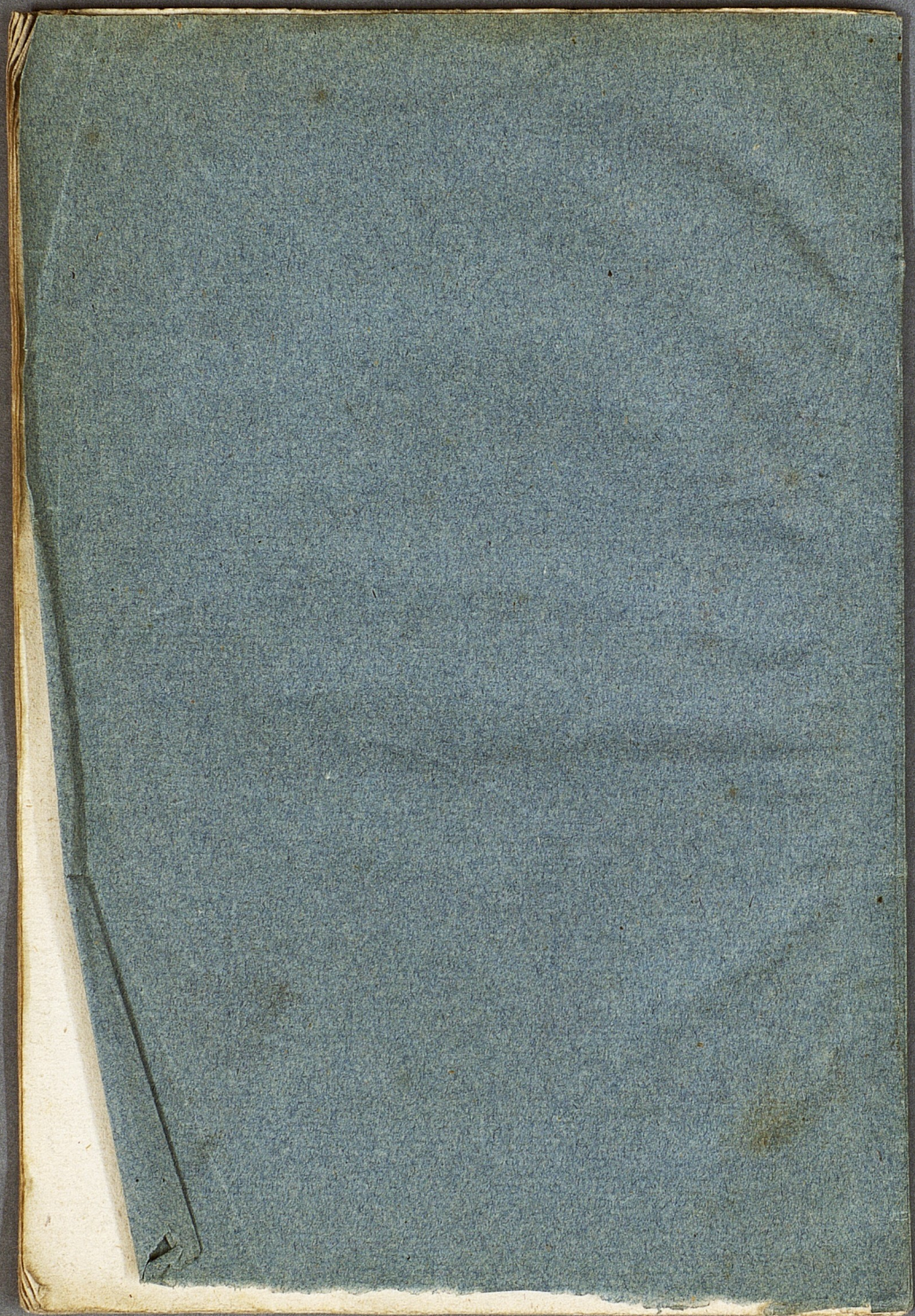
Fromma Hanna frögda dig,
 Låt din glada stämna höras,
 Dina ögon bada sig,
 Dina läppar ljusligt rödas,
 Att förkunna Jesu Namn.
 Jesu kärlek dig upständ,
 Och med dina starka händer
 Tar du honom i din famn.

Ack! du wördnadswärda Par,
 Syn och hjerta sig nedbdjer,
 För det mål dit ögat drar,
 Till den lust som dig förnöjer,
 Nu vårt hopp i stillhet då,
 Wäntar sista slaget klämta,
 Då wi wär förlofning hänta,
 Och ur Kedars hydda gå.

www.books2ebooks.eu